

Sygnatura akt VI Ka 747/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 września 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywioł

Protokolant Karolina Drzazga

przy udziale Joanny Kapturskiej

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2016 r.

sprawy S. W. (1) ur. (...) w R.

syna H. i I.

oskarżonego z art. 209§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 15 marca 2016 r. sygnatura akt III K 426/15

na mocy art. 437 §1 kpk, art. 624 §1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarbu Państwa.

VI Ka 747/16

UZASADNIENIE

Apelacja obrońcy oskarżonego S. W. (1) wniesiona od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 15 marca 2016r., sygn. akt III K 426/15, uznana została za niezasadną.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i na tej podstawie poczynił trafne ustalenia faktyczne - w tym, co do uporczywości uchylania się oskarżonego od płacenia alimentów oraz narażenia córki oskarżonego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, które to ustalenia w pełni uzasadniały przypisanie oskarżonemu zarzuczonego mu przestępstwa.

Oskarżony uchylanie się od płacenia alimentów tłumaczył w swoich wyjaśnieniach tym, że nie posiadał stałej, odpowiednio dobrze płatnej pracy, która pozwalałaby mu nałożenie na rzecz córki.

Taki stan rzeczy, wbrew wywodom apelującego, nie stanowił przeszkody w ustaleniu, że niepłacenie alimentów przez oskarżonego jest uporczywe.

S. W. (1) nie wykazał bowiem, że uczynił i nadal czyni wszystko, aby uzyskać taką pracę, która da mu wynagrodzenie na poziomie wyższym, niż dotychczas, umożliwiającym wypełnienie podstawowego obowiązku rodzicielskiego, jakim jest łóżenie na zaspokojenie potrzeb dziecka.

Oskarżony przez czas objęty opisem przypisanego mu przestępstwa nie był zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Tym samym pozbawił się podstawowej dla osoby poszukującej pracy możliwości korzystania z ofert pracy, uczestnictwa w kursach zawodowych pozwalających np. na uzyskanie nowych kwalifikacji zawodowych. Jeśli poszukiwanie pracy na własną rękę nie prowadzi do znalezienia satysfakcjonującego zatrudnienia, to oskarżony zaniedbując powinność rejestracji w urzędzie pracy nie może skutecznie ekskulpować się z powołaniem na swoją sytuację zarobkową i dochodową.

O negatywnym stosunku oskarżonego do obowiązku alimentacji świadczy też i to, że obowiązek ten nie był przez oskarżonego realizowany nawet w drobnej części. Pomimo uzyskiwania jakichś dochodów z pracy oskarżony nie uiszczal żadnych kwot tytułem rat alimentacyjnych. S. W. nie nawiązywał w ogóle żadnego kontaktu z córką, co także dowodzi jego negatywnego nastawienia do wykonywania obowiązku opieki.

Należy także mieć na uwadze to, że jak wynika z zeznań matki małoletniej uprawnionej, oskarżony w przeszłości, to jest przed okresem objętym niniejszym postępowaniem także nie realizował obowiązku alimentacji, obecnie taką postawę kontynuuje.

Okoliczności wszczęcia postępowania karnego w niniejszej sprawie również dowodzą, że oskarżony nie wykazuje żadnego zainteresowania realizacją obowiązku alimentacyjnego na córkę, nie stawił się na wezwanie, aby możliwym było przeprowadzenie wywiadu alimentacyjnego przez pracownika Wydziału (...)Urzędu Miasta i Gminy.

Oskarżony często zmienia pracę, zatrudnia się na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia, co utrudnia prowadzenie postępowania komorniczego celem wyegzekwowania alimentów.

Wszystkie te okoliczności, wynikające ze zgromadzonego przez sąd pierwszej instancji materiału dowodowego, w sposób przekonujący świadczą o prawidłowości ustalenia przez sąd meriti, iż uchylanie się oskarżonego od obowiązku alimentacji na rzecz córki W. G. nacechowane jest uporczywością.

Nie może być także wątpliwości, że konsekwencją zaniechania oskarżonego jest narażenie jego córki na niemożność zaspokojenia jej podstawowych potrzeb życiowych. Okoliczność ta wynika wprost z oceny sytuacji materialnej matki W. G., na której utrzymaniu małoletnia w okresie objętym zarzutem pozostawała. Dochody te świadek I. G. określiła na poziomie 1200 zł. Nie wymaga szczegółowego wykazywania, ani uzasadniania, że jest to kwota dalece niewystarczająca na utrzymanie dwóch osób, a podkreślenia wymaga, że córka oskarżonego urodziła się (...), a więc w czasie popełnienia przez oskarżonego przestępstwa nie była już małym dzieckiem, zatem koszty jej utrzymania były porównywalne z osobą dorosłą. Zasadnym jest przypomnienie w tym miejscu, że sam oskarżony wyjaśniając, iż miesięcznie jest w stanie zarobić ok.1.500 zł wprost podkreślał, iż była to kwota ledwie wystarczająca na jego utrzymanie.

Podkreślenia wymaga też, iż o faktycznym niedostatku I. G. i jej córki świadczy fakt objęcia ich wsparciem finansowym przez Ośrodek Pomocy Społecznej w G. w formie dodatku do zasiłku rodzinnego czy dodatku z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego.

W sytuacji materialnej, w jakiej pozostaje I. G., pomimo podejmowania przez nią starań o zwiększenie miesięcznych dochodów /umowa o pracę poza granicami Polski/ kwota 500 zł z tytułu alimentów /wypłacana ze środków pomocy społecznej/ stanowi istotną pozycję w budżecie pozwalając na zaspokojenie potrzeb W. G.. Tak więc zaniechanie takiego świadczenia ze strony oskarżonego zasadnie uznał sąd pierwszej instancji za skutkujące narażeniem córki oskarżonego na niemożność zaspokojenia takich potrzeb.

Z naprowadzonych względów uznał Sąd Okręgowy, że prawidłowa i zgodna z art. 7 kpk ocena zgromadzonych dowodów prowadzi do wniosków merytorycznych, jakie wyciągnął Sąd Rejonowy, a które przełożyły się na trafne

ustalenia faktyczne uzasadniające przypisanie oskarżonemu sprawstwa i winy w zakresie przestępstwa z art. 209 § 1 kk.

Pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku, jakkolwiek zwięzłe, pozwala w pełni na dokonanie kontroli instancyjnej zapadłego wyroku, zaś jego ewentualne niedostatki nie uzasadniają stwierdzenia obrazy prawa procesowego mającej wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Kara wymierzona oskarżonemu w żadnym wypadku nie razi nadmierną surowością, więc i w tym zakresie nie dopatrzył się Sąd Okręgowy podstaw do jakiegokolwiek reformacji zaskarżonego orzeczenia.

Wyrok sądu pierwszej instancji utrzymano zatem w mocy.

Oskarżonego, z uwagi na ciężący na nim obowiązek alimentacyjny i zaległości z tego tytułu, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego obciążając wydatkami Skarb Państwa.